

V naší obci Leštinka se konají pout'ové oslavy vždy o sv. Antonínovi.

13.6. Svatý Antonín z Padovy

Je patronem :

za znovunalezení ztracených věcí; milujících, manželství, žen a dětí, těhotných žen, za šťastný porod, proti neplodnosti; starých lidí; chudých; cestujících; pekařů, horníků, lodníků, námořníků, trosečníků, pastýřů vepřů, pošťáků a pracujících na poště; proti horečce, proti nemocem dobytka, proti moru; proti ztroskotání lodi, proti válečným útrapám, pomocník v každé nouzi; františkánů; zvířat, koní; proti lichvě a úrokům.

Atributy:

kniha, lilie, hostie, skříňka s poklady, kříž. Bývá zobrazován, jak káže rybám, nebo jak se osel klaní před hostií v jeho ruce. Nejčastěji je však na obrazech s malým Ježíškem v náručí.

Žil v 13. století. Narodil se roku 1195 Lisabonu v Portugalsku ve zbožné šlechtické rodině. Křestním jménem se jmenoval Fernandéz. Již v patnácti letech vstoupil k augustiniánům do kláštera sv. Vincence, kam za ním stále chodili příbuzní a vyrušovali ho od studia, takže po nějaké době přestoupil do kláštera v Coimbře, kde zůstal až do svých 25 let. Dostalo se mu důkladného teologického vzdělání.

Po několika letech v Maroku muslimové umučili pět františkánských misionářů. Jejich těla byla převezena do Portugalska a pohřbena za účasti obrovského množství lidí. Na pohřbu byl i mladý Antonín a hluboce ho to dojalo. Rozhodl se je následovat. Vstoupil mezi františkány do kláštera v Coimbře, přijal zde jméno Antonín a odjel do Afriky, aby pracoval mezi muslimy. Hned po příjezdu však těžce onemocněl zimnicí a byl několik měsíců upoután

na lůžko. Musel se vrátit do Evropy. Na zpáteční cestě zahнала bouře jeho loď k břehům ostrova Sicílie. Šel do Assisi, aby tu poznal zakladatele františkánů, sv. Františka. Uviděl ho, ale když prosil, aby ho vzali do některého z klášterů, neuspěl. Byl po nemoci totiž ještě celý zesláblý a nemohl by dělat namáhavou tělesnou práci. Nakonec ho ale přijali do osamělého horského kláštera blízko Forli, kde žili jen čtyři mnichové.

Antonín se snažil dělat i ty nejtěžší práce a nikomu neřekl nic o svém původu a vzdělání. Po čase byl poslán do Forli ke kněžskému svěcení. Bylo tam mnoho kleriků z řádu františkánského i dominikánského. Představený je vyzval, aby někdo z nich pronesl duchovní řeč před slavnostním jídlem. Když nikdo nechtěl, začal mluvit Antonín. Nejprve nesměle a prostě, ale poznenáhlu řečnil se takovou učeností a neodolatelnou výmluvností, že všichni žasli. Následně byl poslán na studia a věnoval se kazatelskému úřadu.

Byl pozoruhodným znalcem Bible a jeho kázání dokázala ovlivnit prosté lidi i učence. Kázal v kostelech, na náměstích i na mořských plážích a jeho strhující proslovy si přišlo poslechnout někdy až 30 tisíc lidí a tlačenici museli zabraňovat pořadatelé. V Rimini se mu stalo, že ho zprvu nikdo neposlouchal a najednou vystrčily ryby hlavy z vody a naslouchaly mu. Všichni obyvatelé Rimini se po tomto zázraku dali pokřtít. V Padově někteří lidé přicházeli do kostela zaujmout výhodné místo u kazatelny už o půlnoci. Nikdo si nebral zvlášť pěkné šaty, protože to Antonín hlavně o půstu neviděl rád. Když sestoupil s kazatelny, vrhli se mu posluchači k nohám a líbali jeho hrubý mnišský oděv. Podle legendy se prý jeden pohan posmíval svaté hostii a k všeobecnému údivu se jeho osel sám uklonil před hostií, kterou držel Antonín v ruce.

Podle jiné legendy se Antonín setkal s veronským knížetem Ezzelinem, který nechal povraždit 10 tisíc lidí, a pohrozil mu, že jestli nepřestane, rozdrtí ho trestající ruka Boží. Tyran se tak zalekl, že slíbil polepšení. Chtěl však nejdříve Antonína vyzkoušet, jestli se sám chová podle toho, co hlásá. Nechal mu poslat skvostný dar, a služebníkům nařídil, aby Antonína zabili, jestli dar přijme. Antonín se při spatření darů zhrozil a řekl poslům: "Rychle ty věci odneste, aby se dům neposkvřnil uloupeným bohatstvím." Poslové vyřídili jeho slova Ezzelinovi a ten pravil: "Opravdu je to muž Boží."

Antonín procestoval severní Itálii, kde úspěšně vyvracel bludy tamější sekty katarů, a v Jižní Francii se účastnil křížáckého tažení proti sektě albigenských. Kázal i v Toulouse, středisku sektářů, kde měly Antonínovy promluvy takový úspěch, že se mu říkalo "kladivo kacírů". Založil zde několik klášterů a nakonec se usadil v Padově. Jednou mluvil k veřejnosti v přítomnosti papeže Řehoře IX. a když ten viděl ohromující účinky jeho kázání, nazval ho "archou svatého Písma". Po vyslechnutí Antonínových slov nevěstky, zloději a další příživníci činili pokání, lichváři vraceli úroky a dlužníci byli propouštěni z vězení. V té době byl prosazen zákon, že dlužník ručí svým majetkem, ne osobou a svobodou, který platí dodnes. Texty některých Antonínových kázání se zachovaly.

Svatý Antonín měl chatrné zdraví a vyčerpán dlouhými misijními cestami se v roce 1231 uchýlil na statek Campo di San Pietro nedaleko Padovy. Nechal si v koruně ořechu postavit vzdušné sídlo a tam trávil volný čas. Cítil však, že se blíží smrt a odebral se těžce nemocen do bytu zповědníka karmelitek na padovském předměstí. 13. června 1231 zde zemřel ve věku pouhých 36 let.

V roce 1263 byla postavena basilika zasvěcená sv. Antonínovi a byly sem přeneseny jeho ostatky. U hrobu se udály mnohé zázraky a sv. Bonaventura řekl: "Hledáš-li zázraky, jdi k Antonínovi."

Tradice pouťových požehnání v naší obci.

Podle vyprávění paní Pondělíčkové se za jejího mládí chodilo o pouti průvodem z Leštinky do Skutíčka. Občané se svatými obrazy a květinami vyšli za zpěvu a hudby z Leštinky. Šli pomalu po cestě směrem ke Skutči, až došli do Skutíčka. Zde na ně již čekal pan farář ze Skutče. Průvod se otočil a pak za předříkávání motliteb a sborového odpovídání poutníků pokračoval zpět do Leštinky. V Leštince na návsi u křížku byla sloužena mše svatá.

Té se zúčastnila většina občanů a dětí z Leštinky. Na závěr pouťových oslav se pana faráře ujala a starala se o něho některá rodina z Leštinky (každý rok se postupně jednotlivé rodiny střídaly) a pozvala jej na přátelské posezení a pohoštění do svého domu.

Současnost pouťových požehnání v naší obci.

Na tradici konání mší u křížku chtěli v letošním roce 2007 navázat někteří naši občané Leštinky. Ve spolupráci s obecním úřadem byl proto proveden úklid prostranství na návsi a nově byla osázena předzahrádka u křížku. Původní rostliny byly nahrazeny stále zelenými nízkými jehličnany a obsypány kůrou a oblázky tak, aby zde nerostla zbytečně tráva. Po starém kaštanu byla na jaře před křížkem vysazena mladá lípa. Byl i opraven poškozený plot a kamenná podezdívka předzahrádky po kácení kaštanu.

V pátek dne 15.6.2007 přijel do obce pan farář Jan Uhlíř ze Skutče a u křížku na návsi sloužil pouťovou pobožnost. Začátek byl navečer v 18 hodin.

Pro starší občany zde byly k dispozici židle. Přišlo mnoho občanů jak starších tak i mladých.. Mohli si zde zavzpomínat, zazpívat nábožné písně za doprovodu varhan a pomodlit se za zemřelé příbuzné a přátele, kteří již mezi námi nejsou.

Pan farář Uhlíř vzpomněl a připomněl zásluhy sv. Antonína, který i jemu pomáhal na zájezdu do Říma, když se zde ztratila jedna paní ze zájezdu. Vše na tomto zájezdu šťastně

skončilo a ztracená paní se po jeho vroucí modlitbě ke sv. Antonínovi našla. Pan farář vyslovil i potěšení, že na základě přání paní Pondělíčkové a občanů Leštinky došlo k obnovení tradice pouťových oslav v naší obci.

Věříme, že tato tradice bude dále pokračovat i když pan farář Jan Uhlíř ze skutečské farnosti odchází jinam a přijde na jeho místo do Skutče jeho nástupce.

Zde jsou některé obrázky :

